

Lootjes trekken

6

‘Goeiemorgen allemaal. Jullie weten natuurlijk dat Sinterklaas binnenkort weer in het land is,’ zei mees Kees.

Sep en ik keken elkaar aan. Zou mees Kees nog geloven?

‘Sinterklaas is gewoon de directeur van de Intertoys in een rode jurk,’ riep Jackie.

We lachten haar natuurlijk uit, maar ze wist het zo zeker, dat ik toch een klein beetje ging twijfelen.

Aukje stak haar vinger op. ‘Mees, we moeten lootjes trekken, dat deden we bij de juf ook altijd,’ zei ze.

‘Goed idee!’ zei mees Kees. ‘Schrijf je naam maar op een stukje papier.’

Ik scheurde een blaadje uit mijn schrift en schreef heel netjes: *TOBIAS*.

‘Waar stoppen we de lootjes nu in?’ vroeg mees Kees. Omdat hij stagiair is, weet hij dat soort dingen nog niet.

‘Bij de juf gebruikten we de prullenbak,’ zei Manon.

Dat kon nu dus niet, want wij spelen altijd Prullenbak-Jenga. Dat gaat zo: als onze prullenbak vol is, gaan we gewoon verder met dingen weggooien. De bak raakt steeds voller, de berg erbovenop wordt hoger en hoger. Net zolang totdat iemand iets weggooit wat op de grond rolt. Die heeft dan Jenga. Dat betekent dat je hebt verloren en dan moet je de bak leegmaken. Sommige kinderen nemen zelfs hun troep mee naar huis, omdat ze bang zijn dat zij anders Jenga hebben.

‘We kunnen Winstons pet gebruiken om de lootjes in te doen,’ zei Anna.

Hallo zeg, natuurlijk kon dat niet! Winstons pet is geen kledingstuk maar een lichaamsdeel. Je zegt toch ook niet: 'Mag ik je tong even lenen, want ik moet iets uitgummen.'

Winston draaide héél langzaam zijn hoofd naar Anna toe. 'Grapje, grapje!' zei Anna snel.

Toen pakte mees Kees de Spidermanmuts die zijn moeder voor hem gebreid heeft en haalde daarin alle lootjes op.

Jackie was als laatste klaar met schrijven, zij heeft namelijk een moeilijke naam. Je zegt Djekkie, maar je schrijft heel wat anders.

Daarna mocht Sammy de muts husselen. Normaal husselt hij altijd letters, dan zegt hij bijvoorbeeld: de huts musselen. Maar met lootjes kon hij het ook best goed. Hij schudde héél voorzichtig, net alsof er een ziek kuikentje in de muts lag. Toen liep hij langs alle tafeltjes, zodat iedereen een lootje kon trekken.

'Ik heb Jackie,' fluisterde Sep.

'Ik Hasna.' Daar was ik heel blij mee, want ik ben op haar. Ik stopte het lootje snel in mijn zak, heel diep.

Toen iedereen een lootje had, zaten er nog tien in de muts. 'Hè?' zeiden mees Kees en wij.

'Gooi de rest nou maar gewoon weg, dan kunnen we eindelijk lekker gaan rekenen.'

Ra ra, wie zei dat? Je zou denken: Tom, want die vindt rekenen nog leuker dan Sinterklaas. Maar nee, het was Jackie.

Mees Kees moest lachen. 'Wie van jullie heeft Jackie getrokken?' vroeg hij.

'Je mag niet verklappen wie je hebt!' riep Jackie nog.

Man, er staken wel zeven kinderen hun vinger op. Weet je hoe dat kon? Jackie had héél veel lootjes met haar eigen naam in de muts gestopt!

‘We hadden ongeveer vijftwintig procent kans om Jackie te trekken,’ zei Tom.

‘Nou en?’ Jackie zat kwaad voor zich uit te kijken.

‘Opnieuw!’ zei mees Kees.

Ja, lekker dan! Had ik eindelijk het mooiste meisje van de wereld in mijn zak, moest ik haar weer inleveren!

8

Iedereen lette dit keer goed op Jackie, maar ze schreef nu echt maar één lootje. Sammy ging weer rond met de muts, ik maakte mijn briefje open en... Sep!

Je bent echt een geluksvogel als je eerst het meisje van je dromen trekt en daarna je beste vriend.

Ik zei natuurlijk niks tegen Sep, maar hij zei óók niks tegen mij, dus toen wist ik genoeg: we hadden elkaar!

‘Opnieuw, Jackie heeft het wéér gedaan!’ riep Fred toen.

‘Niet waar!’ schreeuwde Jackie.

Rinkeldekinkel, alle ramen sprongen in één klap aan diggelen. Nee hoor, maar wel bijna, want Jackie is een lopende alarminstallatie, zo hard kan zij schreeuwen.

Er was niks aan de hand, er zat gewoon één Jackie in de muts en die had Fred getrokken.

Ja hoor, moesten we nóg een keer lootjes trekken. Dus daar gingen we weer: briefjes in de muts, husselen en trekken. Langzaam vouwde ik mijn briefje open en...

Ik verklap niks, maar ik ging wel vast bedenken wat er allemaal op ees rijmde.

‘We doen een surprise, een gedicht en een cadeautje,’ zei mees Kees. ‘Het cadeautje mag vijf euro kosten.’

Zo zit het leven dus in elkaar: je trekt een lootje uit de Spidermanmuts van je meester, je bent tien seconden blij en daarna heb je meteen weer een probleem: hoe kom je aan vijf euro?

